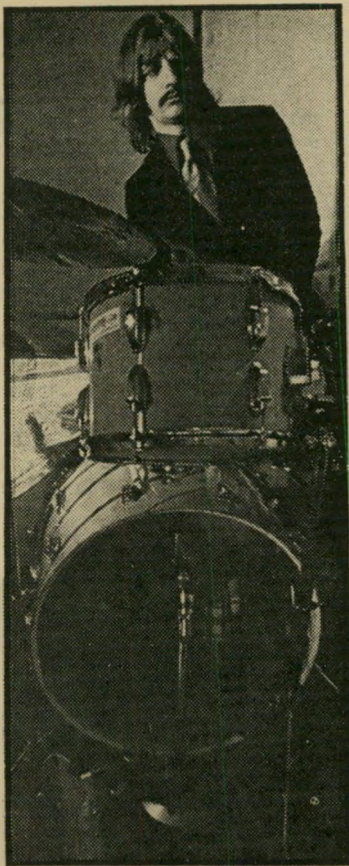

הרביעיה התפרקה - אבל הארבעה חיים

רינגו סטאר
חזרה ל"אלטע זאכן"

כה והמסתלסלת, או מפליגים בדימויים פיוטיים (מילים דולפות כמו טיפות גשם, לתוך ספלי הנייר שבדינו), או מנסים כוחם במשהו המזכיר מאד שירינגמה ("שהיה"), נושא כל שיר את חותמם הייחודי, ויש הרגשה שבעצם אין דרך טובה או נכונה יותר לבצע אותם. חוץ מזה, מי מבלים היה מסוגל להפוך פיומן בעל קצב רועש כמו עצוב בגללן לשיר עדין? זה קורה כשהם עובדים כולם יחד. אלא שקשה מאד לשכנע אותם לעבוד יחד. "מאז

שלושה תקליטים

חדשים מגלים את

הפנים החדשות של החיפושיות

הלך מר אפשטיין לעולמו, לא עשינו שום דבר פוזיטיבי, אומר פול מקרטני. "אין איש שיאמר לנו, אתם חייבים לעשות זאת. כאילו נשארנו מיותמים. אמנם התלוננו אז על המשמעת, אך בסופו של דבר עשינו משהו". והיום? "וכי לקראת מה אנו צופים? עוד תקליט? ואחר-כך עוד תקליט?" טוען ג'ון לנון. החבריה עיפים מתקליטים, "זה כבר באמת כמו עבודה קשה, ואני בעצם לא רוצה לעבוד", נאנח ג'ורג' האריסון. והי מסקנה: הם נפרדים.

★ ★ ★

מ אז באז שני התקליטים האחרים, ש- אחד מהם כבר יצא לאור בארץ, והי שני יופיע בקרוב. הראשון מוקדש כולו לכשרונותיה הרבים של רינגו סטאר, בדמות זמר של שירייסטנדרט. כלומר, רינגו, ש-

החיפושיות

נתו-יחי

החיפושיות

הוא נשמע כאילו הוא נהנה מכל רגע ש- בעבודתו, מפום רק את מה שהוא אוהב, ונעזר בטכנאים המגשרים את כל החיסופוס הזכור בקולו מהתקליטים של החיפושיות. אמנם אין כל קשר בין מה שיש בתק- ליט זה לעברו החיפושיות של מר סטארקי (שמו האמיתי של רינגו), או לקצב בכלל, אבל הוא בא להוכיח שאת מקום החיפושיות תפס בדרך שעתידו מובטח.

★ ★ ★

ה תקליט השני הוא טרי יצירתו הייחודית של פול מקרטני. פול כתב את השירים, מנגן על כל הכלים בליווי, ומצליח סוף-סוף לשים חייך ברור בין תרומתו שלו לחיפושיות לזו של ג'ון לנון. התקליט החדש מתאים ברוחו ובלחניו לפיומנים קודמים כמו רק אתמול או מישל, ופול מבצע את שיריו באלגנטיות ובעדינות, ההולמת בהחלט את מי שכונה "יורשו של קרי גראנט".

התיזורים צנועים, האווירה אינטימית, וי כל זה נשמע רחוק מאוד מלוטי ששטה בשמים על ענף יהלומים. ומובן שכל דמיון בין תקליט זה לתקליט של רינגו הוא מיקרי בלבד - אם כי מקרטני כתב את אחד העיבודים המוצלחים ביותר של רינגו (אבק כוכבים). ומה עם שני האחרים?

ג'ון מצא כבר משהו חשוב יותר מתק- ליט. הוא מתמסר למלחמה למען השלום. ואילו ג'ורג' האריסון מתבונן נסיונות מו- סיקליים חדשים, בחברת גיטריסט מפורסם לא פחות ממנו, אריק קלאפטון.

אומנם נראה שבא הקץ ללהקת הקצב המפורסמת והמעניינת ביותר של התקופה, אבל אין זה סוף פסוק לארבעת חבריה.

לא התיימר אף פעם להיות זמר, בחר ל- עצמו אוסף של פיומנים ישנים ומוכרים, כמו גבעת האהבה, אבק כוכבים ועוד, בחר לעצמו כמה מן המוסיקאים הטובים ביותר משני עברי האוקיאנוס (קוינס ג'ונס, לס ריד, אלמר ברנשטיין, אוליבר נלסון ועוד), ויצא להוכיח שבעצם זמר אינו זקוק לקול כדי להצליח. מספיקה לו האישיות. במיק- רה של רינגו, הדבר נכון בהחלט.

ג'ון ויוקו
מלחמה למען השלום

פול מקרטני
יורשו של קרי גראנט

מ י שרועה להבין מה קרה לחיפושיות, ומדוע בעצם החליטו לפרק את המכונה היעילה ביותר לייצור כסף של המאה העשרים, שעה שהיתה עדיין בשיא הצלחתה, אינו צריך אלא לאזין לשלושה תקליטים חדשים, כולם מבוצעים על-ידי ארבעת המופלאים, אבל שונים זה מזה תכלית השוני.

התקליט הראשון הוא שיהיה מתוך פסי- קול סרט באותו שם, שעשתה הלהקה. אר- תם שציפו מן החיפושיות למשהו מהפכני, שונה ומזר יותר מכל מה שעשו קודם, מכת-הלם שתשנה את פני עולם-הפיומנים נוסח טרגיט 999 - יתאכזבו.

כי השירים בשיהיה הם שירים נורמליים בהחלט. אמנם ברמה גבוהה הרבה יותר מן המקובל במיצעים, אך בשום פנים וי- אופן לא מהפכניים.

★ ★ ★

ל עומת זאת, מעריצי הביטלס ימ- צאו סיבות רבות ללקק את שפתותיהם. וזאת משום שהארבעה מצליחים שוב להישמע פשוטים וטבעיים, גם כשהם עו- שים דברים מסובכים ביותר. בין אם הם שרים פיומנים רומנטיים כמו הדרך הארו-